

प्रासादः

मुकाभा पूर्ववज्जया निर्गमोच्छायकं भवेत् ॥
 मरुपे मानमेतत् सख्यपञ्चापरं वदे । * ।
 त्रैवेदं कारयेत् त्रेत्रं यत्र तिष्ठन्ति देवताः ॥
 इत्थं कृतेन मानेन वास्तुभागविनिर्गतम् ।
 नेमिः पादेन विस्तीर्णा प्रासादस्य समन्ततः ॥
 गर्भेण दिगुखं कुर्यात् नेत्या मानं भवेद्विह ।
 स एव भित्तिरत्सुषो दिगुखः शिखरो मतः ॥*॥
 प्रासादानाञ्च पश्चामि मानं योनिञ्च नामतः ।
 वैराजः पुष्पाकाख्यश्च कैलासो मालकाङ्गयः ॥
 त्रिपिष्टपञ्च पञ्चैते प्रासादाः सर्व्योनयः ।
 प्रथमश्चतुरस्रो द्वि द्वितीयस्तु तदायतः ॥
 तृत्तो तृत्तायतश्चान्योऽष्टास्रश्चैव च पञ्चमः ।
 एतेभ्य एव सम्भूताः प्रासादाः सुमनोहराः ॥
 सर्वप्रकृतिभूतेभ्यश्चत्वारिंशच्च एव च ।
 मेरुश्च मन्दरश्चैव विमानश्च तथापरः ॥
 भद्रकः सर्वतोभद्रो रचको नन्दनस्तथा ।
 नन्दिवर्द्धनश्चञ्च श्रीवत्सञ्च नवेद्यमी ॥
 चतुरस्रात् समुद्रता वैराजादिति गम्यताम् ।*॥
 वज्रभी यहराजश्च शालाग्रश्च मन्दिरम् ॥
 विमानश्च तथा ब्रह्ममन्दिरं भवनं तथा ।
 उत्तमं शिविका वैश्व नवैते पुष्पकोट्टवाः ॥*॥
 वलयो दुन्दुभिः पद्मो महापद्मस्तथापरः ।
 भद्रकः सर्वतोभद्रो रचको नन्दनस्तथा ॥
 गुवाट्टकस्तथाञ्च तृताः कैलाससम्भवाः ।*॥
 गजोऽथ वज्रभी हंसो गरुडः सिंहनामकः ॥
 भूसुखो भूधरश्चैव श्रीजयः पृथिवीधरः ।
 तृतायतः समुद्रतो नवैते मालकाङ्गयात् ॥*॥
 वज्रं चक्रं तथान्येच सुष्टिकं वभुर्वंशितम् ।
 वक्रः स्वस्तिकखड्गौ च गदा श्रीट्टञ्च एवञ्च ॥
 विजयो नामतः श्वेतस्त्रिपिष्टपसमुद्रवाः ।*॥
 त्रिकोणपञ्चमर्हन् चतुष्कोणं हिरण्यकम् ॥
 यत्र तत्र विधातयं संस्थानं मरुपस्य तु ।
 राज्यञ्च विजयश्चैवमायुर्वर्द्धनमेव च ॥
 पुत्रनाभः श्रियः पुष्टिस्त्रिकोणादिक्रमाङ्गवेत् ॥*॥
 कुर्यात् पञ्चादिसंख्यां वा दारि गर्भयहन्तथा ।
 मरुपः समसंख्याभिर्मन्त्रितः सूत्रतस्तथा ।
 मरुपस्य चतुर्थांशाङ्गः कार्यो विज्ञानता ॥
 स्याद्गवाचकोपेतो निर्गवाचोऽथवा भवेत् ।
 सार्द्धंभित्तिप्रमाणेन भित्तिमानेन वा पुनः ॥
 भित्तिर्हेगुयतो वापि कर्तव्या मरुपाः क्वचित् ।
 प्रासादे मङ्गरी कार्या चिन्ता विषमभूमिका ॥
 परिमाणनिरोधेन रेखा वैश्वभूमिका ।
 आधारस्तु चतुर्दारचतुर्मुखप्रशोभितः ॥
 शतशृङ्गसमायुक्तो मेरुप्रासाद उच्यते ।
 मरुपास्तस्य कर्तव्या भद्रेश्वरभिरण्डताः ॥
 घटनाकारमानानां भिन्ना भिन्ना भवन्ति ये ।
 कियन्तो येषु साधारा निराधाराश्च केचन ॥
 प्रतिश्वन्दकभेदेन प्रासादाः सम्भवन्ति ते ।
 अन्योन्यसङ्करास्तेषां घटना नाम भेदतः ॥
 देवतानां विशेषाय प्रासादा बहवः स्मृताः ।
 प्रासादे नियमो बालि देवतानां खयभुषाम् ॥
 तान्येव देवतानाञ्च पूर्वमानेन कारयेत् ।

प्रासादः

चतुरसायतास्तत्र चतुष्कोणसमन्विताः ॥
 चन्द्रशालान्विताः कार्या भेरीशिखरचयुताः ।
 पुरतो वाहनानाञ्च कर्तव्या लघुमरुपाः ॥
 नाच्यशाला च कर्तव्या द्वारदेशसमाश्रया ।
 प्रासादा देवतानाञ्च कार्या दिक्षु विद्विषुपि ॥
 द्वारपालाञ्च कर्तव्या सुखा गत्वा पृथक् पृथक् ।
 किञ्चिद्दूरतः कार्या मठास्तत्रोपजीविनाम् ॥
 प्राहता जगती कार्या फलपुण्यजलान्विता ।
 प्रासादेषु सुरान् स्याप्य पूजाभिः पूजयेन्नरः ॥
 वासुदेवं सर्वदेवान् सर्वभाक् तद्गृहादित्तत् ॥”
 इति गरुडः प्रासादकौर्त्तनं नाम ४७ अध्यायः ॥
 (यथाच ।
 “एतत् सामान्यसुष्टिं प्रासादस्यैह लक्षणम् ।
 अथान्यच्च प्रवक्ष्यामि प्रासादं लिङ्गमानतः ॥
 लिङ्गपूर्णाप्रमाणेन कर्तव्या पौठिका गुर्धः ।
 पौठिकाहर्षेण भागः स्यात्तन्मानेन तु भित्तयः ॥
 वास्तुमिति प्रमाणेन उत्सृष्टस्तु भवेत्ततः ।
 भित्तुच्छायात्तद्दिगुखः शिखरस्य समुच्छ्रयः ॥
 शिखरस्य चतुर्भागा कर्तव्या स्यात् प्रदक्षिणा ।
 प्रदक्षिणायास्तु समस्तयतो मरुपो भवेत् ॥
 तस्य चार्द्धेन कर्तव्यस्तयतो सुखमरुपः ।
 प्रासादान्निर्गतौ कार्या कपोतौ गर्भमानतः ॥
 ऊर्ध्वभित्तुच्छ्रयात्तस्य मङ्गरी तु प्रकल्पयेत् ।
 मङ्गर्याच्चाहंभागेन युक्तनाचं प्रकल्पयेत् ॥
 ऊर्ध्वं तथाहंभागेन वेदिबन्धो भवेद्विह ।
 वेदाचोपरि यच्छेषं कण्डमालसारकम् ॥
 एवं विभज्य प्रासादं शोभनं कारयेदुधः ।
 अथान्यच्च प्रवक्ष्यामि प्रासादस्यैह लक्षणम् ॥
 गर्भमानेन प्रासादप्रमाणं शृणुत द्विजाः ।
 विभव्य नवधा गर्भे मध्ये लिङ्गस्य पौठिका ॥
 पादाष्टकञ्च रचिरं पार्श्वतः परिकल्पयेत् ।
 मानेनानेन विस्तारो भित्तीनाम् विधीयते ॥
 पादे पञ्चगुणं कृत्वा भित्तीनामुच्छ्रयो भवेत् ।
 स एव शिखरस्यापि दिगुखः स्यात् समुच्छ्रयः ॥
 चतुर्धा शिखरं भव्य ऊर्ध्वभागदयस्य वा ।
 युक्तनाचं प्रकुर्वीत ततोये वेदिका मता ॥
 कण्डमालसारान् चतुर्थे परिकल्पयेत् ।
 कपोलयोस्तु संहारो दिगुखोऽस्य विधीयते ॥
 शोभनैश्च प्रवक्त्रोभिरकक्षैश्च विभूषितः ।
 प्रासादेषु तृतीयस्तु मया तुभ्यं निवेदितः ॥
 सामान्यमपरं तदत् प्रासादं शृणुत द्विजाः ।
 त्रैवेदं कारयेत् तत्रं यत्र तिष्ठन्ति देवताः ॥
 इत्थं कृत्वा तु मानेन वास्तुभागविनिर्गतम् ।
 नेमिः पादेन विस्तीर्णा प्रासादस्य समन्ततः ॥
 गर्भेण दिगुखं कुर्यान्नेमिमानं भवेद्विह ।
 स एव भित्तिरत्सुषो दिगुखः शिखरो मतः ॥
 प्रायोवपञ्चभागेन निष्ठासस्तस्य चोच्यते ।
 कारयेच्छिखरं तदत् प्राकारस्य विधानतः ॥
 प्राचीवं तस्य मानेन निष्काशेन विशेषतः ।
 कुर्यादयञ्च भागेन प्राचीवं कर्त्तव्यमतः ॥
 कारयेत् कनकं तत्र गर्भान्नी द्वारस्ततः ।
 एवम् त्रिविधं कुर्यात् श्वेदमध्यकनीयसम् ॥

प्रासादः

लिङ्गमानात् भेदेन रूपभेदेन वा पुनः ।
 एते सामान्यतः प्रोक्ता नामतः शृणुताधुना ॥
 मेरुमन्दरकैलाशकुम्भसिंहगजास्तथा ।
 विमानश्वन्दकस्तद्वचतुरसस्तथैवच ॥
 अष्टास्रः षोडशास्रश्च वर्णनः सर्वभद्रकः ।
 वलभी नन्दनश्चैव नन्दिवर्द्धन एवच ॥
 सिंहो वज्रः सुपर्णश्च पद्मकोऽथ समुद्रकः ।
 प्रासादानां मतः प्रोक्तो विभागं शृणुत द्विजाः ॥
 शतशृङ्गसुन्दरौ भूमिकाषोडशोच्छ्रितः ।
 नानाविचित्रशिखरो मेरुप्रासाद उच्यते ॥
 मन्दरो द्वादश प्रोक्तः कैलासो नवभूमिकः ।
 विमानश्वन्दकस्तद्वन्दकशिखराततः ॥
 स चाष्टभूमिकस्तद्वत् सप्तभिर्नन्दिवर्द्धनः ।
 विशाखकसमायुक्तो नन्दनः समुद्राहृतः ॥
 षोडशाखकसंयुक्तो नानारूपसमन्वितः ।
 अनेकशिखरस्तद्वत् सर्वतोभद्र उच्यते ॥
 चन्द्रशालासमापेतो विज्ञेयः पञ्चभूमिकः ।
 वलभी द्वन्दकस्तद्वत्कृत्वा सप्तयान्वितः ॥
 वज्रस्योच्छ्रायतस्तुल्यो मरुलश्च श्रवणितः ।
 सिंहः सिंहगतिर्ज्ञेयो गजो गजसमस्तथा ॥
 कुम्भः कुम्भाकृतस्तद्वत्कृत्वा नवकोच्छ्रयः ।
 अङ्गुलीपुटसंस्थानपञ्चाखकविभूषितः ॥
 षोडशास्रः समन्तात्तु विज्ञेयः स समुद्रकः ।
 पार्श्वयोश्चन्द्रशालास्य उच्छ्रयो भूमिकादयम् ॥
 तथैकपद्मकः प्रोक्तः उच्छ्रयो भूमिकानयम् ।
 षोडशास्रः स विज्ञेयो विचित्रशिखरः शुभः ॥
 न्दगराजस्तु विख्यातः चन्द्रशालाविभूषितः ।
 प्राग्शीवेन विशालेन भूमिका स चतुर्त्तमाः ॥
 अनेकचन्द्रशालस्तु गजप्रासाद उच्यते ।
 पर्यन्तगहराजो वै गरुडो नामगामतः ॥
 सप्तभूम्युच्छ्रयस्तद्वच्चन्द्रशालात्रयान्वितः ।
 भूमिकास्तु षडशीतिर्वास्ततः सर्वतो भवेत् ॥
 तथाप्यो गरुडस्तद्वत्कृत्वा दशभूमिकः ।
 पद्मकः षोडशास्रस्तु भूमिद्वयमाधिकः ॥
 पद्मतुल्यप्रमाणेन श्रीतुष्टक इति स्मृतः ।
 पञ्चाखकस्त्रिभूमिस्तु गर्भे हस्तचतुष्टयः ॥
 त्रयो भवति नान्ना यः प्रासादः सार्वकामिकः ।
 सप्तकाः पञ्चकाश्चैव प्रासादा ये मयोहिताः ॥
 सिंहस्य ते समा ज्ञेया ये चात्येभ्यत्प्रमाणतः ॥
 चन्द्रशालैः समोपेताः सर्वे प्राचीवसंयुताः ॥
 ऐष्टिका दारवाश्चैव श्रैलजाश्च सतीरणाः ।
 मेरुश्च शतहस्तः स्यान्मन्दरः पञ्चहीनकः ॥
 चत्वारिंशत्तु कैलासश्चतुष्शिङ्गश्चिमानकः ।
 नन्दिवर्द्धनकस्तद्वत्त्रिंशत् समुद्राहृतः ॥
 त्रिंशद्भिर्नन्दनः प्रोक्तः सर्वतोभद्रकस्तथा ।
 एते षोडशहस्ताः सुचत्वारो देववल्लभाः ॥
 कैलासो न्दगराजस्तु विमानश्वन्दको गजः ।
 एते द्वादशहस्ताः स्युरतेर्वा सिंहनादकः ॥
 गरुडोऽष्टकरो ज्ञेयः सिंहो दश उदाहृतः ।
 एवमेव प्रमाणेन कर्तव्याः शुभकस्तथाः ॥
 यश्चात्सनामानां माहृहस्तः प्रशस्यते ।
 तथा मेवाद्यः सप्त श्वेदकस्त्रिंशः शुभावहाः ॥